

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2059/22
10.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Тарабић, адвокат из Београда, Војводе Миленка 30-32, против тужене Eurobank a.d. Beograd, са седиштим у Београду, Вука Караџића 10, ради стицања без основа, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 49614/20 од 8.12.2021. године, исправљене решењем истог суда П 49614/20 од 30.9.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 49614/20 од 8.12.2021. године, исправљена решењем истог суда П 49614/20 од 30.9.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилци на име стицања без основа исплати износ од 2.722.867,68 динара са законском затезном каматом од 26.5.2015. године до исплате и износ од 376.058,90 динара са законском затезном каматом од 10.7.2015. године до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка.

Благовремено изјављеном жалбом тужила је првостепену пресуду побијала из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11....18/20). Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност побијане пресуде сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, другостепени суд је оценио да жалба тужиље није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд у смислу члана 386 став 3 истог закона пази по службеној дужности, а жалбом тужиље се неосновано указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку с обзиром на то да првостепена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати, јер је њена изрека јасна и разумљива, а у образложењу су дати непротивречни и потпуни разлози о свим битним чињеницама који су сагласни изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању следи да је између тужене - извршног повериоца и тужиље – извршног дужника, вођен извршни поступак који је започет пред Првим основним судом у Београду, а настављен пред Трећим основним судом у Београду, а потом пред извршитељем ... Поступак је покренут дана 6.9.2013. године предлогом тужене - извршног повериоца против тада малолетне тужиље – извршног дужника, на основу извршне исправе – заложне изјаве коју је дао ББ, тадашњи власник непокретности, а којом се дозвољава упис заложног права – извршне вансудске хипотеке на петособном стану, број посебног дела 4, површине 121 м², на другом спрату стамбено-пословне зграде број ..., ... у ..., на к.п. ... уписаном у листу непокретности број ... КО ..., ради обезбеђења новачног потраживања повериоца Eurobank EFG a.d. Београд према Привредном друштву ... из уговора о дугорочном кредиту са валутном клаузулом број ... од 26.8.2011. године. Предлогом за извршење тражено је намирење потраживања извршног повериоца – тужене по основу наведеног уговора о дугорочном кредиту у износу од 166.215,85 евра на име доспеле главнице у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања + 03%, са каматом по стопи од 1м еурибор + 0.50% на годишењем нивоу, почев од дана пуштања кредита у течај 22.9.2011. године до исплате, као и трошкови извршног поступка, те је предложено да се изврши продаја непокретности у својини извршног дужника. Поступајући по предлогу Трећи основни суд у Београду је дана 4.9.2014. године донео решење о извршењу И 31812/13 којим је одређено предложено извршење, те је решењем истог суда од 27.1.2015. године, одређено да ће се спровођење извршења наставити пред јавни извршитељем ...

Основ потраживања тужене према тужиљи (које је било основ за доношење решења о извршењу) као новом власнику заложене непокретности био је уговор о дугорочном кредиту са валутном клаузулом бр. ... од 26.8.2011. године, којим је Eurobank EFG a.d. Београд предузећу “...” d.o.o. одобрила дугорочни кредит са валутном клаузулом у износу од 222.280,68 евра у динараској противвредности. Наведеним уговором уговорено је да у случају да дужник не извршава обавезе по уговору, банка има право да једнострано раскине уговор или прогласи доспелим све обавезе које дужник има према банци у ком случају ће се сва потраживања одмах сматрати доспелим и плативим банци са законском затезном каматом на све доспеле износе од датума проглашења повреде уговора до датума коначне отплате дугованих износа.

Током извршног поступка, уговором о поклону Ов бр. 149411/12 од 16.8.2012. године заложни дужник ББ пренео је право својине на заложеној непокретности – стану бр. ... у ... у ...на своју тада малолетну ћерку АА – тужиљу. Након што су тужиљи - извршном дужнику у извршном поступку уручена решења Трећег основног суда у Београду И 31812/13 и то: решење о извршењу од 4.9.2014. године и решење о обустави спровођења извршења пред судом од 27.1.2015. године, она је против оба решења изјавила приговоре оспоравајући испуњеност услова за доношење истих.

Извршитељ је дана 19.2.2015. године донела закључак Ии 26/15 о спровођењу извршења одређеног решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду И 31812/13 од 4.9.2014. године, забележбом закључка о спровођењу извршења у јавну књигу, утврђењем тржишне вредности и продајом непокретности извршног дужника, а закључком истог извршитеља од 9.3.2015. године утврђена је тржишна вредност предметне непокретности на износ од 29.183.334,18 динара.

Решењем извршитеља И 26/15 од 16.3.2015. године одбијен је предлог извршног дужника за застој извршног поступка, а закључком јавног извршитеља Ии 26/15 од 16.3.2015. године одређена је продаја предметне непокретности путем усменог јавног надметања. Поднеском извршног дужника од 24.3.2015. године затражена је обустава поступка спровођења извршења и заказане јавне продаје, а налогом за уплату ББ је на рачун јавног извршитеља извршио уплату износа од 3.000.395,00 динара ради намирења наведеног потраживања.

Дописом од 2.4.2015. године Трећи основни суд обавестио је извршитеља да је против наведеног решења о обустави поступка спровођења извршења пред судом од 27.1.2015. године, изјављен приговор извршног дужника и да о истом није одлучено.

Заједничким поднеском извршног повериоца и извршног дужника од 6.4.2015. године предложено је да извршитељ не одржи продају непокретности заказану за 6.4.2015. године и да исту одложи до истека рока за исплату преосталог дуга до 27.4.2015 године, те да извршитељ уколико извршни дужник уплату не изврши до наведеног датума закаже јавну продају предметне непокретности с обзиром на то да је извршни дужник делимично намирио потраживање у износу од 25.000 евра у динарској противвредности наведеном уплатом, те да је међу странкама постигнут договор да извршни дужник преостали износ дуга измири у року од 21 дан на наменски рачун извршитеља из купопродајне цене коју ће остварити продајом своје непокретности у КО ...

Извршни дужник је поднеском од 22.4.2015. године затражио правилан обрачун дуга ради намирења извршног повериоца у складу са законом, а изврши поверилац је уз изјашњење на наведени захтев доставио поднесак пуномоћника извршног дужника од 6.4.2015. године упућен Трећем основном суду у Београду у предмету И 31812/13 – изјаву о повлачењу свих приговора у извршном поступку.

Закључком јавног извршитеља Ии 26/15 од 13.5.2015. године одређено је стручно лице економско – финансијске струке вештак Радиша Питулић да пружи извршитељу помоћ при спровођењу извршења и обрачуна висине главног потраживања извршног повериоца са каматом на дан 3.4.2015. године, на дан 22.4.2015. године, а све

имајући у виду наводе извршног повериоца из поднеска од 3.4.2015. године и 28.4.2015. године, те наводе извршног дужника из поднеска од 23.4.2015. године, а у складу са критеријумима за обрачун висине повериочевог потраживања који су одређени решењем о извршењу од 4.9.2014. године. У складу са наведеним решењем Трећег основног суда у Београду И 31812/13 вештак економско – финансијске струке Радиша Питулић извршио је обрачун дуга применом каматне стопе од 1 М еурибор + 0,50% почев од 22.9.2011. до 3.4.2015. године и 22.4.2015. године на основуцу од 166.215,85 евра па је утврђен износ од укупно 217.704,11 евра од чега главни дуг износи 166.215,85 евра, а камата 51.488,26 евра све на дан 3.4.2015. године док на дан 22.4.2015. године укупно 218.436,37 евра од чега је главни дуг 166.215,85 евра а камата 52.220,52 евра.

Решењем Трећег основног суда у Београду Ипв И 144/2015/4 од 6.5.2015. године одбачен је приговор извршног дужника изјављен против решења о извршењу Трећег основног суда у Београду И 31812/13 од 4.9.2014. године и 27.1.2015. године исправљеног решењем истог суда од 12.2.2015. године, као недозвољен.

Извршни поверилац је дана 25.5.2015. године поднео захтев ради намирења у ком је навео да је извршни дужник исплатио на име дуга износ од 3.000.395,00 динара 3.4.2015. године као и износ од 23.655.720,20 динара дана 22.4.2015. године, односно укупно 26.657.115,20 динара. Закључком јавног извршитеља Ии 26/15 од 25.5.2015. године делимично је обустављен извршни поступак пред извршитељем за износ од 26.657.115,20 динара, утврђени су трошкови извршног повериоца у износу од 811.955,63 динара те је утврђено да потраживање извршног повериоца на име главног дуга са обрачуном каматом која се има намирити на дан 22.4.2015. године износи 217.702,42 евра што у динарској противвредности по средњем курсу НБС увећаном за 0,3% износи 26.219.913,36 динара, те је утврђено да је укупно примљен износ од 26.657.115,20 динара из ког износа се намирују трошкови извршног поступка у износу од 811.955,63 динара, потраживање извршног повериоца у износу од 25.845.159,57 динара па се извршном повериоцу исти исплаћује, као и износ од 129.144,58 динара предујмених трошкова извршног поступка, а извршитељу се исплаћује награда у износу од 682.811,05 динара. Констатовао је да је потраживање извршног повериоца остало ненамирено за износ од 3.111,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС увећаном за 0,3%. Поднеском извршног повериоца од 6.7.2015. године извршитељ је обавештен да је наведено потраживање намирено од 3.111,50 евра у целости уплатом извршеном дана 24.6.2015. године. Закључком извршитеља ... Ии 26/15 од 9.7.2015. године обустављено је извршење одређено решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду И бр. 31812/13 од 4.9.2014. године, укинута су све спроведене радње, те је РГЗ СКН Нови Београд наложено брисање забележбе јавне продаје, односно закључак о спровођењу извршења од 19.2.2015. године на предметној непокретности, а решењем РГЗ СКН Нови Београд од 17.7.2015. године у листу непокретности број ... КО ... дозвољено је брисање забележбе.

Кривична пријава ББ поднета против одговорних лица Eurobank EFG због кривичног дела принуда из члана 135 став 1 КЗ одбачена је решењем Првог основног јавног тужилаштва у Београду од 18.9.2017. године, јер је утврђено да се у радњама одговорних лица тужене не стичу обележја наведеног кривичног дела, нити било ког кривичног дела за које се гоњење предузима по службеној дужности, већ да је реч о

примени Закона о хипотеци. Приговор против решења Првог основног јавног тужилаштва Ктпл 17/17 од 18.9.2017. године је одбијен.

Законски заступник малолетне тужиље - њен отац ББ дао је дана 29.8.2011. године заложну изјаву да као заложни дужник безусловно дозвољава да се на основу његове изјаве, а за дуг дужника Привредног друштва "...” d.o.o. Београд изврши упис заложног права – извршне вансудске хипотеке у смислу члана 15 Закона о хипотеци у корист Eurobank EFG као повериоца на стану број .. у ... ради обезбеђења новчаног потраживања које је било предмет извршног поступка. Пре покретања поступка извршења продајом заложене непокретности, родитељи малолетне тужиље су одлучили да се предметни стан који је био оптерећен хипотеком поклони њиховој малолетној ћерци – тужиљи током 2012. године. Законски заступник тужиље је 2014. године, увидом у катастар сазнао да је покренут извршни поступак ради намирења потраживања тужене продајом стана, након чега је преговарао са банком и пристао да измири дуговања тако што би продао непокретност у ... ради исплате потраживања, а све како би се избегла продаја заложене непокретности, с обзиром на то да је у том стану живео са болесном супругом и малолетном тужиљом, па је по сваку цену хтео да спречи продају. Преговоре је најпре водио без адвоката, а потом су се у преговоре укључили и његови адвокати, а контактирао је и јавног извршитеља. Законски заступник малолетне тужиље налазио се у јако тешкој ситуацији зато што је била заказана продаја стана у коме су живели, супруга му је била болесна и хтео је по сваку цену спречи продају па је на састанку код извршитеља у присуству свог адвоката, као и представника банке ..., сачињен протокол о исплати дела дуга с тим што је дат рок од три недеље за исплату укупног износа, али им је том приликом од стране представника тужене речено да сви приговори поводом извршног поступка морају да се повуку, јер у супротном неће моћи да постигну споразум. Законски заступник малолетне тужиље је то и урадио пре него што је исплатио преостали дуг – повукао је приговоре, иако је претходно од стране вештака извршена провера висине дуга и утврђено да је исти неправилно обрачунат, јер је банка рачунала камату од пуштања кредита у течај, а не од дана када је прогласила кредит доспелим. То је учинио, јер банка није хтела да прихвати другачији начин обрачуна каматног периода па је био принуђен да изврши уплату онако како је банка тражила, јер би у супротном био настављен поступак продаје стана што није могао да допусти.

ВВ - адвокат ког је ангажовао законски заступник тужиље у поступку извршења покренутом од стране тужене против предузећа у власништву ББ, сугериосао му је да се приговори не повлаче, али је ББ рекао да нема другу опцију, а након што су приговори повучени тужена банка је финансирала фирму купца куће у ... за износ од око 200.000 евра којим средствима је измирено дуговање које је било предмет извршног поступка. Због каматног периода који је био назначен у предлогу за извршење и решењу о извршењу (камата је обрачунавана од тренутка одобравања кредита, а не од доспећа главнице како су сматрали законски заступник тужиље и његов адвокат) дошло је до разлике од око 20.000 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања применом члана 2, 7, 15, 16 и 24 Закона о хипотеци, члана 210 и 212 Закона о облигационим односима, те одредаба члана 13, 20, 40, 42, 43 и 75 Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС,” бр. 31/11....139/14) првостепени суд је оценио да је тужиља у конкретном случају

платила обавезу наложену правноснажним решењем о извршењу која представља правни основ за прелаз имовине тужиле у имовину тужене, а на основу извршне исправе – заложне изјаве која није укинута, преиначена, поништена или стављена ван снаге. Заложна изјава која је била извршна исправа на основу које је спроведен извршни поступак, као и уговор о дугорочном кредиту закључен између тужене банке и “...” d.o.o. - дужника, нису противни принудним прописима и јавном поретку нити добрим обичајима у смислу члана 103 и члана 51 Закона о облигационим односима, а како је од тужиле наплаћен новчани износ одређен у свему у складу са правноснажним решењем о извршењу, то се исто у парничном поступку не може преиспитивати у смислу правилности и законитости. Тужила је према оцени првостепеног суда правне лекове изјављене у извршном поступку својеволјно повукла, а приликом њиховог повлачења нису постојале мане воље, јер тужила њихово постојање током првостепеног поступка није доказала.

Према оцени Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које у целини као правилне прихвата и другостепени суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужиле оспорава закључак првостепеног суда да је законски заступник малолетне тужиле слободном вољом повукао приговоре изјављене против решења о извршењу Трећег основног суда у Београду.

Правилном применом одредбе члана 8 Закона о парничном поступку првостепени суд је из исказа законског заступника и саслушаних сведока закључио да је повлачење приговора у извршном поступку резултат слободно изражене воље законског заступника тужиле, односно дужника у извршном поступку јер из његовог исказа јасно проистиче да је постигнут договор о повлачењу приговора како би се спречила продаја заложене непокретности, те да је законски заступник и поред тога што је имао другачији правни став о начину обрачуна камате, прихватио начин обрачуна који је наведен у решењу о извршењу, односно на начин како је предлагао извршни поверилац – тужена, јер је имао оправдан интерес да се стан у коме су живели не прода у поступку јавне продаје. Поступак намирења потраживања продајом заложене непокретности је законом прописан, дакле, није противправан па се ни стављање у изглед таквог начина намирења не може сматрати принудом запослених код тужене, а будући да тужила ни у тужби, а ни у жалби није истицала тврдње да је потраживање тужене наплаћено у вишем износу од оног који је одређен правноснажним решењем о извршењу, нити је доказе на те околности предлагала, то нема основа ни за повраћај датог на име стеченог без правног основа у смислу одредбе члана 210 Закона о облигационим односима, како је то правилно закључио и првостепени суд.

Чињеница да током извршног поступка, због повлачења приговора од стране законског заступника тужиле није разрешено правно питање каматног периода резултат је процесне активности законског заступника извршног дужника, па се у посебној парници то спорно питање не може решавати на другачији начин од оног на који је решено у извршном поступку. Дакле, побијање правилности решења о извршењу мора се тражити у поступку у коме је исто донето, а не у посебној парници.

Законски заступник тужиље је у извршном поступку имао могућност избора – да се заложена непокретност прода на јавној продаји или да прихвати договор, односно понуду тужене да се намири на начин како је предложено предлогом за извршење, а оба предлога су у свему у складу са принудним прописима, добрим обичајима и моралу и нису противна одредби члана 103 Закона о облигационим односима.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд, с обзиром на успех тужиље у спору, у складу са чланом 153 став 1 Закона о парничном поступку одлучио о трошковима парничног поступка.

Следом изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужиља није успела у жалбеном поступку то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 став 1 Закона о парничном поступку као неоснован одбијен њен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић